

عنوان مقاله:

طراحی عملیات مکانیکی آبخیز داری، مطالعه موردی حوزه رودخانه کن- زیر حوزه کشار

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی یافته های نوین در مهندسی عمران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

امین نعیم آبادی - کارشناس ارشد مکانیک خاک و پی، زنجان، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

سلمان حنیفی - کارشناس ارشد مکانیک خاک و پی، زنجان، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

محمد رضا عطرچیان - عضو هیئت علمی و مدیر گروه کارشناس ارشد مکانیک خاک و پی، زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

خلاصه مقاله:

یکی از روشهای اصلی حفاظت از خاک، جلوگیری از فرسایش خاک، تثبیت آبراهه ها و کنترل و مهار سیلاب مخرب جریانهای سیلابی می باشد. از آنجائیکه در طول نیم قرن اخیر سیمای آبخیزهای کشور خصوصا در نزدیکی شهرهای بزرگ همواره دستخوش تحولات وسیعی بوده و این دگرگونی ها به طور مستمر در تمامی ابعاد اعم از اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی صورت گرفته و با افزایش تراکم جمعیت انسانی و دامی نیز توان بوده است تا آنجا که هم اکنون در اغلب حوزه های آبخیز حدود سه برابر ظرفیت حوزه چرای مفرط انجام می گیرد و تقریبا بیشتر تخریبات نتیجه این امر است. این استفاده بیش از حد از منابع طبیعی پیامدهایی هر چند قابل پیش بینی اما غیر قابل کنترل به همراه داشته تا آنجائیکه رسوب بعضی از حوزه های آبخیز کشور که در انتهای آنها دریاچه یا سدی احداث شده به طور متوسط به 8 تن در هکتار رسیده که از این بابت سالانه چیزی حدود 200 میلیون متر مکعب از خاک حاصلخیز حوزه های آبخیز وارد این دریاچه ها و یا سدها می شود. این فرسایش و تولید رسوب عمر مفید این دریاچه و یا سدهای کشور را تا حد 40% تقلیل داده است. جهت جلوگیری از این وضعیت لازم است برنامه ریزی اصولی در حوزه های آبخیز تدوین و به اجرا در آید. در این تحقیقات به مطالعه موردی حوزه آبخیز کن و به طبع آن تاثیر عدم اجرای آبخیز داری مناسب بر روی پروژه های بزرگ شهرداری تهران از جمله پروژه در حال ساخت دریاچه چیتگر می پردازیم.

کلمات کلیدی:

آبخیزداری، رودخانه کن، کشار، فرسایش خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/209445>

